

Skal man endelig ind på skatteskærpelser på brændsel – hvad jeg kraftigt fraråder – må man nok hellere bruge kræfterne på det for olieafgift friholdte, menneskesundhedsværdifulde levedsmiddel fiskeolie.

Det årlige forbrug heraf til afbrænding i varmegærker forventes at være på ca. 80.000 tons (nemlig den samlede mængde, som forventes at kunne fremskaffes indenlands og udenlands). Denne mængde fortrænger afbrændingen af ca. 70.000 tons svær brændselolie. Statens provenutab ved denne fortrængning af svær brændselolie med fiskeolie andrager ca. 175 millioner kroner pr. år. Dette har været til store gene for Haahr, der har været den største eller næststørste leverandør af fuelolie.

Der er i dag 25–30 fjernvarmecentraler, som alene på grund af afgiftsfritagelsen anvender fiskeolie som brændsel.

Salget af afgiftsfri petroleum aftappet i 10 liters dunke i 1989 var ca. 30.000.000 liter. Dette svarer til et bruttoprovenutab for staten på ca. 66 millioner kroner – altså ca. 38 pct. af det tab, man uden videre accepterer på afbrænding af fiskeolie i danske varmegærker. Men som det fremgår af Folketingstidende 1987-88 1. samling spalte 1876 f refunderer det offentlige ca. 42 millioner af de 66 millioner over de offentlige budgetter.

Og afgiftsopkrævning plus socialadministration vil lægge beslag på en del af de resterende 24 millioner. Der opnås derfor kun en forbedring af de offentlige budgetter på mindre end 20 millioner kroner ved at gennemføre den planlagte straffelovsekspedition mod Haahr. Og i første omgang må forventes, at en fortsættelse uden lovændring bliver direkte lukrativ for statsøkonomien (se nærmere nedenfor ad 10).

ad 6:

Det er ganske ukorrekt, at der ud over afgiftsproblematikken ikke skulle være interesse for petroleum i 10 liters dunke. Det er for den heromhandlede køberkreds særdeles afgørende at kunne foretage et indkøb for 25 kr. fremfor 1.000 liter fyringsolie på én gang til en pris af op mod 4.000 kr.

Der ligger derfor en social værdi i, at mange mennesker løbende kan forsyne sig med små mængder i forhold til forbruget – især om sommeren.

Fremtidig beskatning ønskes også at tilgode-se de mest miljøvenlige produkter. Så længe boligopvarmning overhovedet bevares som skatteobjekt, må det ske væsentlig lempeligere for petroleum med lavere svovlindhold i forhold til fyringsolie. Petroleumsforbrug må derfor antages at have interesse langt ud i fremtiden på grund af lavere miljøbelastning, jf. Energiplan 2000.

De internationale olieselskaber – der ikke råder over et anlæg som Haahrs i Aabenraa – søger ved intens skræmmekampagne at få Haahrs salgsmuligheder slækket ved en skærpelse af skatteloven, som alle vil ramme Haahr.

Hvis de i fair konkurrence skulle klare sig på dunkpetroleumsmarkedet, måtte de iværksætte omlægninger, som ville skabe dem sådanne besværligheder, at det ikke har sandsynligheden for sig, at det vil ske. Derfor bør Folketinget slå koldt vand i blodet og i al fald vente med at tage hatten af, til manden er i stuen.

Det vil derfor være dybt tragisk, om nogen politiker lod sig skræmme af truslerne til at fragå et forlig, som han selv ikke syntes om på det punkt (jf. Folketingstidende for 15. november 1988 spalte 1871–1879), men hvor modstanderpartierne måtte komme med skattefrihedsindrømmelsen for at opnå en række foranstaltninger, som de betragtede som fordele, og som ikke havde kunnet gennemføres uden at vedtage Fremskridtsforslaget nr. 65 af 25. oktober 1988 om total afgiftsfrihed for opvarmningspetroleum.

Motiverne til dette forslag indledtes med følgende hovedbetragtninger:

»Blandt alle lovsamlingens forbrugsafgifter er den ledeste afgiften »af visse olieprodukter«. Årsagen hertil er først og fremmest, at den i horribel grad fordyrer boligopvarmningen, som jo på de danske breddegrader er et fundamentalt behov – især for syge, ældre og andre socialt svagtstillede i ofte dårligt isolerede boliger.

Som følge af denne opfattelse slås Fremskridtspartiet indædt for at få flertal for stærkest opnåelig nedsættelse af nævnte afgift, og for at der – indtil tilfredsstillende afgiftsnedsættelser er opnået – i socialpolitikken indgår styrket varmeghjælp. Fremskridtspartiet har stede påpeget, at det ledeste enkeltelement i den lede fyringsoliebeskatning angår petroleum til boligopvarmning. Her er vitterlig næ-